

Župnijski list

Petrovo pismo

Februar 2025

Sveta maša – evharistično bogoslužje

Od darovanja do obhajila je maša polna duhovnikovih molitev. Imamo evharistični hvalospev, klicanje Svetega Duha nad darove pred Jezusovimi besedami posvetitve, potem pa spominjanje Cerkve, svetnikov in rajnih. Z očenašem se začne obhajilni obred, ki se sklene z duhovnikovo molitvijo po obhajilu.

Kaj je tu podobnega Jezusovi zadnji večerji? Mar ni bila ta veliko enostavnejša in resničnejša? Prav je, da vemo, da so nekatere molitve že iz 2. stoletja, nekatere pa že od apostolov. Tako vidimo, da so že prvi kristjani mašo razumeli tako. Cerkve je obhajanje evharističnega bogoslužja tako uredila, da ustreza Kristusovim besedam in dejanjem. Je pa to razširila na ves obred, zato ni vse skrčeno v posvečevanju. Zakaj duhovnik ne prelomi hostije in jo razdeli takrat, ko to izgovarja? Prav

zato, ker je prav, da se poglobimo v vsak trenutek tega dejanja. Primerjajmo Jezusove geste s sedaj veljavnim obredom.

1. Jezus vzame kruh in vino: to je naša priprava darov.

2. Jezus se zahvali: to

je evharistična molitev.

3. Jezus razlomi kruh in ga razdeli: to je obred svetega obhajila.

Vsako od teh dejanj torej razlaga Jezusovo zadnjo večerjo. Zato je ves ta del sv. maše najsvetejši del, ko je popolna zbravnost, zbrana stoja ali predano klečanje pa je naš odgovor na resničnost trenutka.

Posvetilna molitev ima torej uvod in odmev v duhovnikovih molitvah. Ko duhovnik izgovarja Jezusove besede, se dogaja spremenjenje. Če resnično verujemo, nismo nič na slabšem kot apostoli, ker doživimo srečanje z resničnim Jezusom. Kruh življenja in duhovna pijača je ▶

resnična evharistija, ki ji pripada pravo Božje češčenje. A to je sporočilo tudi za nas. Tudi za nas ima to spremenjenje besedo: »Pojdi in se spremeni.«

Obhajilo in sklepní del

Evharistija je zakrament, ki nas zedini s Kristusom, skrit v sveti hostiji. Da to ni tako nemogoče, se zgodi pravi dotik. Kaj se je zgodilo s temi, ki se jim je Jezus pustil dotakniti: bolni se je spremenil v zdravega, grešnik se je spremenil v apostola. Ko nam Jezus pusti, da se ga dotaknemo, nam je mogoče isto spreminjanje. Le srca ne smemo imeti trdega kot kamen.

V obhajilu se dogaja ta dotik. Obhajilo vedno prejemo z visokimi merili: notranje in zunanje pripravljeni. Zunanja priprava pomeni primerna obleka, enourni evharistični post, krščansko življenje, primerno stanú. Notranja priprava pomeni: brez velikega greha, zbranst pri sveti maši.

Pri obhajilu duhovnik vsakemu (pa čeprav stokrat in več) ponovi Kristusovo telo in vsakdo odgovori Amen, preden prejme obhajilo. Tako je še jasneje pokazano, da se Bog dotika vsakega osebno. Ko gredo vzhodni kristjani (pravoslavni) k obhajilu, sme vsak zašepetati duhovniku svoje ime in potem duhovnik reče: Božji služabnik I... prejema Gospodovo

telo. Zato naj bo naš Amen, ki pomeni tako je, ravno tako glasen kot duhovnikove besede.

Obhajilo po starodavnih navadah prejemo na jezik. Cerkveni očetje razlagajo, da so včasih verniki, ki so prišli k svtemu obhajilu, morali imeti v levi roki prtiček. Desno roko so položili pod levo in duhovnik je položil Evharistijo na prtiček. Potem je vernik z ustí zaužil sveto Hostijo – ni je prijel z roko! Prejemanje na roke naj bo umirjeno. Roke položimo vodoravno levico na desnico. Kot prestol za Gospoda, razlagajo cerkveni očetje. Ali pa kot križ, saj Jezus prihaja v naše križe. Obe razlagi nam lahko pomagata.

Sklepni obred ima tri dele: pozdrav (Gospod z vami), blagoslov (Blagoslovi vas vsemogočni Bog...) in odslovitev (Pojdite v miru).

Ta sklepni blagoslov ni bil vedno tak, kot ga poznamo danes. Blagoslov so delili duhovniki osebno, ko so odhajali od oltarja skozi cerkev. Tako kot danes to delajo naši škofje. Ob današnji skupni obliki pa smo ravno tako osebno blagoslovljeni, zato pripravimo srca na ta blagoslov. Sedaj se maša šele res začne. Je še kdo, ki ga nisem v to prepričal? Pojdite v miru, kar pomeni, poslani ste.

p. Cristian

Sveča

Ko govorimo o pomenu sveče, ne moremo mimo posebnega praznika, ki ga verno ljudstvo pozna pod imenom svečnica. Ta praznik vedno obhajamo 2. februarja. Na ta dan pri sv. maši duhovnik blagoslavlja sveče. Sicer pa je pravilen naziv Gospodovo darovanje v templju.

Obhajilo na roko

Dragi verniki! Že nekaj časa vam želim nekaj napisati, čeprav sem kdaj spregovoril o tem tudi v oznanilih. Pri sv. mašah sem opazil, da je veliko vernikov, ki prejmejo obhajilo na »svoj način« in tako prejemanje Jezusovega telesa je postalo »rutina« in žal, »nepomembno opravilo«.

V našem času se je precej uveljavilo obhajilo na roko. Zato nikakor ni odveč nekaj besed o tem, saj ga tudi v naši cerkvi veliko vernikov prejme »po svoje«. Spoštljivo in dostojno prejemanje sv. obhajila je naslednje: Iztegnemo levo roko in odpremo dlan, pod njo pa postavimo desno odprto dlan. Pustimo, da nam ma-

šnik ali delivec obhajila položi nebeški kruh na dlan, nato ga spoštljivo primemo z desno roko in se obhajamo pred duhovnikom ali delivcem obhajila, preden se vrnemo na svoje mesto v klopi. Hostije iz rok duhovnika ne primemo s prsti, ampak pustimo, da jo on položi na našo dlan. Obhajila na roko tudi ne prejemo v rokavicah.

Ta opozorila glede prejema posvečene hostije gotovo niso odveč, saj se pri obhajanju vernega ljudstva včasih dogajajo nenavadne stvari. Če verujemo v Kristusa, navzočega v zakramentu sv. obhajila, in ga spoštujemo, ga bomo tudi z vsem spoštovanjem in tudi dostojno prejeli.

Obhajilo na roko ima globok duhovni pomen, vreden vse naše pozornosti. Duhovnikove roke delijo, roke vernika prejemajo, duhovnikove roke kažejo, vernikove roke prosijo. Roke pri bogoslužju ali sv. maši delajo znamenje križa, stiskajo roko bližnjega ... Sklenjene roke so znamenje zbranosti, odprte dlani pa iskrena prošnja, ki prihaja iz našega srca.

p. Cristian

Goreča sveča je zgovorno znamenje. Pozorno opazujemo gorečo svečo: sveti vsem v prostoru in ustvarja posebno vzdušje, posebno če je v prostoru ali cerkvi temno. Medtem ko sveča použiva sama sebe in se manjša, istočasno oddaja toploto in svetlobo. To nas lahko spominja na čas, ki mineva, govori pa tudi o našem življenju, ker smo tudi mi poklicani, da se darujemo za druge in širimo

med svoje bližnje ljubezen, svetlobo, rešnico, dobroto ...

Pri slovesnih praznikih in v času slovesnih svetih maš tudi v naši cerkvi lahko vidimo, koliko sveč gori na oltarju. Pri takih mašah ministranti s svečami spremljajo duhovnika, ko gre v sprevodu, nosi evangeljsko knjigo in stoji pri ambonu. Dodatne sveče so del slovesnega bogoslužja tudi med povzdigovanjem.

Med vsem svečami ne smemo pozabiti na velikonočno svečo, ker ima ta v vsaki cerkvi častno mesto. Okrašena je, postavljamo jo ob oltarju, kjer stoji od velikonočne vigilijske do binkošti. Ta sveča predstavlja vstalega Kristusa. To svečo prižgemo tudi med pogrebno sveto mašo ob krsti ali žari pokojnika. Velikonočna sveča je namreč znamenje vstajenja in Kristusove zmage nad smrtjo.

Ob velikonočni sveči oče prižge krstno svečo. S tem pokaže, da želi svojemu otroku posredovati vero, da bo njegovega otroku »sveta vera luč« v življenju.

V starodavnosti so na grobovih prižgali svetilke, da bi z njimi odganjali hude duhove. Nam kristjanom so svečke na grobovih znamenje vere v vstajenje, vere v večno življenje in označujejo naše pričakovanje Kristusovega prihoda s prižganimi svetilkami« (prim. Mt 25,6).

Blagoslovljene sveče, ki jih odnese-mo domov, niso kakšen poceni spominček, ampak znamenje, ki nas spominja, da bomo posnemali pametne device, ki so čakale Gospoda s prižganimi svetilkami, in jim ne bo nikoli zmanjkalo olja dobrih del (prim. Mt 25, 1-13).

p. Cristian

Napovednik

- V nedeljo, 27. januarja, bo ob 10. uri sv. maša na Križu, v Komendi ob 7. uri in 8.30.
- V sredo, 5. februarja, bo naša župnija gostila dekanijsko konferenco (srečanje dekanijskih duhovnikov). Sv. maša bo ob 9. uri in ste lepo vabljeni.
- Za prve dneve v mesecu (četrtek, petek in sobota) ste lepo vabljeni k molitvi in sv. maši.
- V nedeljo, 2. februarja, je praznik Jezusovega darovanja – svečnica. Maše so po nedeljskem razporedu. Pri svetih mašah bo blagoslov sveč.
- V ponedeljek, 3. februarja, bo mogoče prejeti blagoslov sv. Blaža.
- V torek, 4. februarja, bo ob 19.00 uri v veroučni učilnici delavnica za bralce Božje besede pri mašah. Gost večera bo g. Matjaž Merljak. Bralci in bralke, lepo vabljeni!
- Obisk bolnikov na domu bo v petek, 7. februarja.
- V nedeljo, 9. februarja, bo pri sv. mašah ob 7. in 10. uri predstavitev misijonarjev, ki študirajo v Rimu. V tem duhu vas vabim, da na konkreten način podprete mlade redovnice in duhovnike. Ti mladi misijonarji prihajajo iz Afrike, Azije in Latinske Amerike, kjer se soočajo s težkimi življenjskimi pogoji: pomanjkanjem elektrike, čiste vode, zdravil ter pogosto tudi s preganjanjem in nasiljem. Kljub temu so polni vedrine in optimizma. Vaša denarna in molitvena podpora jim bo omogočala, da nadaljujejo s študijem in s tem pomagajo svojim skupnostim. V cerkvi bo za ta namen pripravljena košarica, kjer boste lahko oddali svoj dar za mlade misijonarje, ki študirajo v Rimu. Bog povrni!
- V torek, 11. februarja, bo po sv. maši srečanje biblične skupine.